

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

ההתפטרות נדחית

הרב שלמה קוגל

חב"ד שנכתב בידי רבי שניאור זלמן מליאדי, מייסד התנועה. בהמשך, התחלנו להרחיב את הפעילות וליזום גם תכניות נוספות.

באחת השנים, לקראת חג הפורים, אימצתי רעיון של אחד מחבריי, שליח חב"ד גם הוא, והפקתי עלון הסברה לרגל חג הפורים, ובו פרסום על UPS ראשי תיבות של: United Purim Service (במקור ראשי התיבות הם של חברת יו פי אֵס - United Parcel Service - חברה אמריקנית מפורסמת המספקת שירותי בלדרות ושילוח בינלאומי). בעלון נכתב כי בחג הפורים נוהגים יהודים לשתף איש את רעהו "בשמחה ובהילולה", ובין היתר הופיע בו הסבר על המנהג היהודי של 'משלוח מנות', וניתנה שם אפשרות תמורת תשלום סמלי לבצע הזמנה של משלוחי מנות - באחת משתי אופציות, עם בקבוק מיץ ענבים, או עם בקבוק יין בתוספת מחיר - אשר יסופקו במהלך יום הפורים לכל מקום ברחבי הקמפוס באמצעות בלדר-ליצן מיוחד.

בחזית העלון למעלה הופיע הכותרת "זו כל המגילה כולה", ובהמשך נכתב כי יהודים רבים שמעו על 'מגילה גורילה', אך רוב היהודים לא שמעו על ה'מגילה' האמיתית. 'מגילה גורילה' היה שמה של סדרת חוברות קומיקס וסרטים מצויירים פופולרית מאוד בקרב הילדים בשנות תש"כ (1960), שגיבורה, בדמות גורילה מעונבת בעניבת פרפר, חבש גם כובע דרבי קטן לראשו ולבש מכנסיים קצרים ושלייקס.

הדפסתי את העלון הזה, ומאחר שהיה לי מנהג קבוע להגיש העתק מכל פרסום לרבי, שלחתי לרבי גם העתק מאותו עלון, אך לא ציפיתי לקבל תגובה כלשהי. אולם, תוך מספר ימים, נדהמתי לקבל שיחת טלפון ממזכירו של הרבי שהודיע לי כי הרבי הגיה את העלון שלי. הגעתי למרכז חב"ד וראיתי שהרבי העיר, תיקן וערך מספר שינויים משמעותיים.

ראשית, הרבי מחק את 'מגילה גורילה'. אני לא בטוח

«

נולדתי בישראל, אך כשהייתי בן ארבע, עברו הוריי לארצות הברית, לשכונת קראון הייטס, וזכיתי לגדול בחממה החב"דית, בקרבת הרבי.

בשנת תשמ"ג (1983), אחרי שאשתי רבקה ואני היינו נשואים כבר כשנה, התחלנו לבחון אפשרויות להתמנות כשלוחי חב"ד במקום כלשהו בעולם.

כתוצאה מאותה בדיקה, החלטנו להתמקד באוניברסיטת קולומביה הממוקמת בצדו הצפון מערבי (אָפּר ווסט סייד) של מנהטן. כתבתי לרבי לבקש את הסכמתו ואת ברכתו לצאת ולפעול בקרב הסטודנטים היהודים באוניברסיטה בתור שלוחי. הרבי השיב כי זהו רעיון טוב, בתנאי שגם אשתי מסכימה למהלך. היא כמובן הסכימה, ואנו נרתמנו למשימה.

התחלתי בהקמת דוכן 'הוט-דוג' (נקניקיה בלחמנייה) כשר בשערי אוניברסיטת קולומביה, ששימש אותי כבסיס לפעילות קירוב והפצת יהדות, ובמקביל גם מסרתי באולם ארל (המבנה באוניברסיטת קולומביה המשמש כיום ללימודי דת) קורס בספר התניא, ספר היסוד של חסידות

חלפו שבועיים, ויום אחד קיבלתי שיחת טלפון ממזכירו של הרבי, שהודיע כי הרבי ענה למכתבי. תגובתו הייתה בצורת שאלה: "חודש לפני ראש השנה מתפטר שליח משליחותו בהפצת המעיינות, התורה והמצוות?! ובמרכז ניו יורק?! ומפני סיבות שקיימות זה כמה וכמה זמן?!" הרבי הכניס שלושה סימני שאלה ושלושה סימני קריאה לפתק הקצר שלו.

אף שתשובתו של הרבי הייתה סוג של תוכחה, אפילו נזיפה, ראינו בכך גם אישור להמשך דרכנו. כעת היה לי ברור כשמש כי בזה אני אמור לעסוק - שזוהי משימת חיי, בכל תנאי ובכל מצב וסוף כל סוף חשתי בהירות וודאות. במבט לאחור, הלוואי שהייתי מגיע לאותה בהירות גם מבלי לכתוב לרבי ולעבור את כל השלבים של ההתפטרות, אך מכל מקום אני אסיר תודה על כך שלבסוף קיבלתי אותה.

כך יצא שנותרתי על משמרתי, ובסופו של דבר הפכתי למנהל הפעילות החב"דית בכל האפר ווסט סייד של מנהטן, מרכז המקיף מגוון רחב של תכניות קירוב והפצת היהדות, אשר הצליחו לגעת בחייהם של אלפי יהודים. כל זאת הודות לרבי.

הרב שלמה קוגל ואשתו רבקה, מנהלים את חב"ד באפר ווסט סייד, במנהטן, מזה כשלושים וחמש שנה. הוא רואיין בחודש ניסן תשע"ו (2016).

מהי בדיוק הסיבה להתנגדותו של הרבי, אך אני משער שהוא לא חשב שראוי להזכיר דמויות מעולם התרבות הפופולרית, במיוחד בהקשר זה של חג הפורים ומנהגיו. במקום שבו נכתב בעלון כי "רוב היהודים לא יודעים מהי מגילה באמת", מחק הרבי את המילים "רוב [היהודים] לא [יודעים]", וכתב במקום זאת את המילים: "לא כל היהודים יודעים". הוא במפורש לא רצה שנגלה יחס שיפוטי שכזה כלפי יהודים אחרים. במשפט שבו נכתב "בשמחה ובהילולה", מחק הרבי את המילה 'הילולה'. ככל הנראה, סבר הרבי שהמילה הילולה עלולה להיתפס במובן שלילי של הוללות.

אחר כך הוסיף הרבי וכתב: "כדאי להוסיף שתי פְּנִיָּס", כלומר, לצרף שני מטבעות קטנים כדי שהסטודנטים יוכלו לתרום אותם לצדקה, ובכך גם לקיים מצוות מתנות לאביונים בפורים. הוא גם המליץ להוסיף פסקה נפרדת ובה סקירה על כל מצוות הפורים, ובכך לנצל טוב יותר את ההזדמנות שהדפסת העלון והפצתו מאפשרת.

כמובן, ערכתי מחדש את העלון בהתאם להוראות הרבי, אך מה שהיה משמעותי במיוחד בעיניי, היא העובדה שהרבי בחר לייחס חשיבות כה רבה לעלון הקטן שלי, והקדיש מזמנו היקר כדי לעבור עליו בתשומת לב, ולהעניק לי עצות כה מפורטות.

למען האמת, השליחות שלנו הייתה מלאכה קשה. במיוחד היה קשה המעבר היומיומי בין שני העולמות השונים כל כך - לעזוב מדי יום את העולם המוכר של קראון הייטס, לעלות על הרכבת התחתית, ואז לצאת מהרכבת בתחנת אפר-ווסט סייד של מנהטן, שהיה עולם שונה לחלוטין.

רציתי לעבור להתגורר במנהטן, וכך להיות מסוגל להקדיש את עצמי בצורה מלאה יותר לעבודה, אך לא הצלחתי לגייס את המשאבים הנדרשים לשם כך, וגם לא נראה היה לי שתהיה אפשרות להצליח בכך בעתיד הנראה לעין.

במקרים קודמים שהעליתי שאלות ובירורים, הפנה אותי הרבי לממונים עלי בארגון צעירי אגודת חב"ד של ניו יורק, שמטעמם פעלתי. וכך, באותו חודש אלול של שנות תש"מ (1980) המאוחרות, כשראיתי שהדברים פשוט לא התקדמו כפי שציפיתי וקיוויתי שיתקדמו - הגשתי לממונים עלי את התפטרותי. במקביל, כתבתי לרבי והודעתי לו על הצעד שעשיתי, וגם ביקשתי את ברכתו לקראת השלב הבא בחיי, שעדיין לא ידעתי מה בדיוק הוא יהיה.

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תש"ל (1970) — הרבי דיבר על החשיבות שבהשמעת דברי תורה במהלך אירועי התרמה, דוגמת 'דינר' חגיגי שעורכים לטובת מוסדות תורה וחסד. הוא הסביר שדברי התורה צריכים לשמש לא רק כאמצעי לעורר את הקהל לתרום ברוחב לב, אלא כמטרה בפני עצמה. הרבי הוסיף ואמר שזו ההנהגה המאפיינת את בני ישראל עוד מהמאורע של סעודת אחשוורוש, שבה עסקו היהודים בעיקר בדברי תורה, בעוד שאר הנאספים עסקו בדברים בטלים.¹ י"ד אדר

1 תורת מנחם כרך נט, עמ' 360

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015